

federatus, cepit et condolere et tristari; proposuerant quippe et fedus fecerant universam Italiam subiugare et Romanam urbem invadere. Collecta itaque multitudine innumerabilium militum et virorum bellicorum et ingenti turba Gallorum, qui Romano semper rebelles extiterant imperio, in auxilio Mediolanensium amicorum eius accedere festinavit. Intelligens enim Lucius Cornelius de Francorum regis adventu, pertimuit valde et illico legatos suos ad Romanum misit imperatorem, ut quam citius¹ posset cum innumerabili gente militum et pugnatorum virorum in Italia venire properaret. Romanus vero imperator congregato exercitu magno militum et peditum armatorum in adiutorium Romanorum, qui in obsidione Mediolani aderant, eos velociter direxit, illos etiam sub dominio et potestate Gagii Bebi, viri nobilissimi, constituit. Interea Elinchis Francorum rex magno labore cum omni gente sua Gallorum fines conatus

*f. 50d. *est transire; et cum in Italie finibus pervenisset, sua posuit castra. Ibidem omni gente sua coadunata, moventes castra, versus inimicos celeriter appropinquare curavit. Romani vero audientes plurimum timuerunt, et omnibus tentoriis et rebus eorum collectis, armati et asclerati ab obsidione secesserunt. Mediolanenses vero extra civitatem exeuntes cum eis preliando amplius tribus milibus eos secuti fuerunt, postea leti et gavisii ad civitatem redierunt. Romani Padum transeuntes apud Placentiam sua posuerunt castra, exercitum Romanorum, qui in eorum veniebat auxilio, expectantes. Elinchis Francorum rex cum omni gente sua Mediolanum accedens magna cum letitia honorifice est receptus et magno triumpho in civitatem ductus. Dum autem uterque exercitus per unum sic stetisset mensem, Gaius Bebius Romanorum dux cum suo exercitu Romanorum castra adiuvandi causa intravit atque in eadem campanea iuxta Placentiam cum eis consedit. Romani siquidem quod inceperant ad exitum perducere cupientes, cum omni exercitu transpadaverunt et iuxta Padi fluvium fuerunt albergati. Altera die castra moventes, in Laudensi campanea fuerunt castramentati. Mediolanenses vero cum Francorum et Gallorum militibus et omni gente eorum exierunt civitatem et in Melegniani² partibus sua fixerunt tentoria. Romani vero cum inimicis timentes preliari et fortunam belli cum eis temptare, nuntios quidem suos per Italie provinciam *et Tusciam et ad Romanorum partes direxerunt, ipsis precipientes, ut omni mora et dilatione remota in eorum deberent venire succursum. Viri autem nobiles et potentes Italie, Tuscie, Aurelie, Unbrie³, Mediolanensium per-

1) 'ut cui?' Hs. 2) Bei Melegnano fand 1158 zwischen Friedrich I. und den Mailändern ein Gefecht statt, das in den Ann. Mediol. p. 365 und auch in den Ann. Plac. p. 412 von Joh. Codagnellus erwähnt ist. 3) 'imbrie' Hs.